

ارزیابی کاهش خطر پذیری مجتمع های مسکونی با رویکرد پدافند غیر عامل

سیده زهرا مشعلی^{1,2}، بهزاد وثیق^{3*}

1- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران. (mashaliz@yahoo.com)

2- گروه معماری، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

3- عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول. (behzad_vasiq@yahoo.com)

خلاصه

ابتدایی ترین و در عین حال حیاتی ترین احتیاج هر موجود زنده ای در طبیعت، مسکن به معنای مأوا و سرپناه است. امنیت جانی و مالی انسان در مسکنی که در آنها زندگی می کند، اصلی ترین راهبرد در تصمیم گیری های کلان کشورها در زمینه برنامه ریزی مسکن است. گسترش شهرنشینی در دوران معاصر و پیدایش کلا شهرها به عنوان مکانهای تجمع انبوه مردم و انباشت متراکم سرمایه ها و دارایی ها از طرفی و در معرض مخاطرات بالقوه ی طبیعی و مصنوعی بودن اکثر آنها از طرف دیگر، توجهات بسیاری را در سالهای اخیر، در میان برنامه ریزان، دولتها و ملتها به موضوع خطرپذیری و مدیریت آن جلب نموده است. هدف این مقاله ارزیابی کاهش خطر پذیری مجتمع های مسکونی با رویکرد پدافند غیر عامل میباشد. در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی ابتدا منابع مکتوب مرتبط با موضوع جمع آوری، اطلاعات مورد نیاز استخراج و سپس با بررسی عناصر خطر ساز در مجتمع های مسکونی و راه مقابله با آن از طریق پدافند غیر عامل اطلاعات استخراج گردید. به نظر میرسد رویکرد پدافند غیر عامل میتواند راهی برای کاهش خطر پذیری مجتمع های مسکونی باشد.

کلمات کلیدی: خطر پذیری، مسکن، پدافند غیر عامل، مجتمع های مسکونی